

„Efaðist aldrei um að við næðum lendingu“

– segir Sigurveig Pétursdóttir formaður samninganefndar LÍ

■ ■ ■ Hávar Sigurjónsson

„Það sem kom mér mest á á óvart í þessari kjarabaráttu var hversu langvinn hún var og hvað mikið þurfti til að ná samningi,“ segir Sigurveig hiklaust í upphafi samtals okkar.

„Ég er sannfærð um að þessi samningur á eftir að koma bæði launþegum og vinnuveitendum til góða. Samningurinn er mjög stórt skref í nýrri stefnumörkun um launaþróun lækna og gerir læknum sem hyggjast ráða sig hjá ríkinu auðveldara fyrir að átta sig á hver raunveruleg kjör þeirra eru og munu verða.

Ég get þó skilið ef ekki verða allir jafn ánægðir með samninginn en í heildina er hann góður að mínu áliti. Það er í rauninni ekki hægt að semja fyrir svona stóran hóp, þar sem eru margar og mismunandi þarfir, þannig að allir fái jafnt upp á millimetra. En í samninganefndinni voru fulltrúar flestra hópa lækna sem gættu þess að enginn gleymdist og því tel ég að tekið hafi verið tillit til nánast allra við samningsgerðina,“ segir Sigurveig.

Hún segir að samningurinn sé mjög ólíkur fyrri samningi og samningsgerðin hafi verið mjög flókin og tímafrek þar sem ráðist var í uppstokkun á launatöflum og röðun í þær. Einnig var farið mjög náið ofan í saumana á vaktakerfi og ýmsar jákvæðar breytingar gerðar frá fyrri samningi í þeim efnum. „Það er mjög mikilvægt fyrir hvern og einn að kynna sér samninginn vel og ganga úr skugga um að röðun í launatöflur sé rétt. Þetta er ekki flókið en ef fólk er í einhverri óvissu um þetta getur það leitað til skrifstofu LÍ eftir aðstoð og frekari upplýsingum.“

Í allri umræðu um samningagerðina virtist megináherslan lögð á prósentu-hækkun grunnlauna, krafan var að lækna gætu framfleytt sér á grunnlaunum og vaktir- og yfirvinna greidd í samræmi við það.

„Við náðum vissulega að hækka grunnlaunin verulega hjá öllum hópum en það

var líka nauðsynlegt að fara ofan í saumana á vaktageriðslum enda ekki eðlilegt að fyrir vaktir og yfirvinnu sé greitt það sama og fyrir dagvinnu. Við vildum sannarlega hækka laun almennra lækna en þá verður líka að hækka sérfræðingana í sama hlutfalli. Nánast allir almennir lækna verða sérfræðingar og það væri mjög undarlegt ef þeir hækkuðu ekki í launum við að ljúka margra ára sérnámi til viðbótar við almenna læknanámið. Þarna urðum við að finna lausn sem allir gætu sætt sig við. Annað sem gerði okkur líka erfitt fyrir er að margir lækna eru með sérsamninga sem ekki eru upp á borðinu. Við getum ekki samið á grundvelli slíks. Við getum eingöngu samið á grundvelli fyrirliggjandi kjarasamnings en ekki stofnanasamninga einstakra hópa eða einstaklinga.“

Ekkert gerðist mánuðum saman

Fyrsti samningafundur milli samninganefndar LÍ og samninganefndar ríkisins var í maí á síðasta ári. Næstu mánuði var hver árangurslaus samningafundurinn haldinn af öðrum og svo virtist sem ekkert gerðist fyrr en langt var liðið á verkfallslotu LÍ í byrjun desember. Þá fyrst komst einhver skriður á umræður og greinilegt að samninganefnd ríkisins hafði loks fengið umboð til að semja á vitrænan hátt. Sigurveig segir að þetta hafi reynt á þolinmæðina og stundum verið erfitt að missa ekki sjónar á markmiðunum en þó hafi tíminn ekki farið algerlega í súginn.

„Það er mjög mikilvægt fyrir hvern og einn að kynna sér samninginn vel og ganga úr skugga um að röðun í launatöflur sé rétt. Þetta er ekki flókið en ef fólk er í einhverri óvissu um þetta getur það leitað til skrifstofu LÍ eftir aðstoð og frekari upplýsingum,“ segir Sigurveig Pétursdóttir formaður samninganefndar LÍ.

„Við nýttum tímann til að ræða breytingar á samningnum sem ekki snertu beinlínis hækkunar í prósentum eða krónum og aurum. Við ræddum breytingar á launatöflu og vaktafyrirkomulagi þannig að það þyrfti í rauninni ekkert annað en að setja inn tölurnar þegar þar að kæmi.“

Fannst henni og félögum hennar í samninganefnd LÍ að verið væri að þreyta þau til uppgjafar með því að draga viðræðurnar mánuðum saman?

„Ég gat aldrei fundið að það væri úthugsað af hálfu samninganefndar ríkisins að teygja viðræðurnar svona á langinn. Það var ekkert frekar þeirra hugar að klára ekki viðræðurnar en þau höfðu bara ekki meira umboð fyrr en seint og um síðir til að semja við okkur.“

Sigurveig dregur við sig svarið þegar spurt er hvort samhliða samningafundunum í Karphúsinu hafi aðrar viðræður átt sér stað sem gáfu tilefni til bjartsýni.

„Það hjálpar alltaf að vera upplýstur og við höfðum ágæt tengsl inn í stjórnkerfið og fengum þaðan upplýsingar þó ekki væri með formlegum hætti. Við vorum þó ekki upplýstari en svo að í byrjun janúar leit út fyrir að næsta verkfallslota myndi skella á og við vorum alveg tilbúin til þess. Ég efaðist samt aldrei um að við næðum lendingu og myndum semja á endanum.“